

F. t. 1. om bogføring.

specifikationer til statusopgørelsen, modtagne breve, kopier eller genpartier af afsendte breve eller forretningspapirer bogføringen vedrørende skal opbevares i 5 år fra udgangen af vedkommende regnskabsår.

Stk. 3. Såfremt kassestrimler eller andre af den bogføringspligtige udarbejdede bilag for kasseindtægter benyttes, skal disse bilag opbevares i 1 år efter udgangen af vedkommende regnskabsår, medmindre der på anden måde føres betryggende kontrol med indtægternes bogføring.

§ 12.

Stk. 1. Overtrædelse af denne lov og de i medfør af samme udstedte bestemmelser straffes med bøde eller hæfte.

Stk. 2. Strafansvaret kan ikke bortfalde ved forældelse, så længe pligten til at opbevare det omhandlede regnskabsmateriale består.

§ 13.

Stk. 1. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den 1. januar 1955.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 98 af 10. maj 1912 om bogføring m. v., som ændret ved lov nr. 308 af 22. december 1927 og lov nr. 127 af 15. april 1930. Endvidere ophæves § 302 i borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939, og § 307, 2. punktum i lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 265 af 15. september 1953. Endelig ophæves § 132, 2. stk., 2. og 3. punktum, i lov om stempelafgift, jfr. lovbekendtgørelse nr. 99 af 23. april 1929.

Stk. 3. Såfremt regnskabsperioden i en ved lovens ikrafttræden bestående virksomhed, der er bogføringspligtig i henhold til tidligere lovgivning, endnu ikke er udløbet, vil bogføringen indtil regnskabsperiodens udløb kunne foretages i overensstemmelse med de hidtil gældende bestemmelser.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efter at det ved forordning af 3. december 1828 var bestemt, at der til forretningsbøger skulle bruges stemplet papir, blev det ved den første egentlige bogføringslov, forordningen af 1. juni 1832, fastslået, hvem bogføringspligt påhvilede, og givet mere detaljerede regler om forretningsbøgers beviskraft, og ved straffelovene af 1840 og 1866 fastsattes straf for den fallent, som gjorde sig skyldig i grov uorden med hensyn til forretningsbøger.

Under hensyn til den økonomiske udvikling gennemførtes den nuværende bogføringslov af 10. maj 1912, der dels indeholder nærmere bestemmelser om, hvem der er bogføringspligtig, og om bogføringspligtens indhold med særlig hensyntagen til sikkerheden i kreditforhold, dels opretholder den særlige beviskraft for ordentligt førte forretningsbøger.

Siden gennemførelsen af denne lov er der imidlertid opstået betydelige samfundsinteresser i en udvidelse af kredsen af bogføringspligtige virksomheder. Den moderne skattelovgivning, prisloven, vareforsyningsloven og flere andre love forudsætter, at de af disse love berørte virksomheder fører omhyggelige regnskaber. Hertil kommer, at den sta-

dig stigende kreditgivning i forretningsverdenen i i højere grad end tidligere kræver et klart grundlag for vurderingen af den kreditnydendes soliditet og likviditet. I denne forbindelse kan nævnes, at anvendelsen af vekslers relativt er gået tilbage til fordel for ydelsen af varekreditter in blanco. Da tiden også er løbet fra de bogføringsmåder, der forudsættes i loven af 1912 — der skal her kun mindes om de forskellige bogføringsmetoder med anvendelse af gennemskrivning eller maskiner — er det fundet nødvendigt at søge bogføringsloven moderniseret.

Med henblik herpå nedsatte handelsministeriet under 24. oktober 1949 en kommission med den opgave at søge spørgsmålet nærmere belyst og eventuelt fremkomme med forslag til en ny bogføringslov.

Til formand for kommissionen udpegedes nu afdøde professor, dr. polit. Axel Nielsen. Kommissionen bestod isærigt af repræsentanter for Danske Bankers Fællesrepræsentation, Søfartsrådet, Sagsførerrådet, Arbejderbevægelsens erhvervsråd, De samvirkende danske Husmandsforeninger, Landbrugsrådet, De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, De danske Handelsforeningers Fællesorganisation, Haandværkets Fællesrepræsentation,